Gruppe: 5

FCI rasenr: 344
FCI dato: 24.04.2026
NKK dato: 18.05.2026

AMERICAN AKITA

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **5**
FCIs RASENR.: **344**

RASEBESKRIVELSE FOR **AMERICAN AKITA**

Opprinnelsesland: Japan.

Hjemland: USA

Bruk: Selskapshund.

Kort historikk: Den første rasehistorien er den samme som for japansk akita. Fra 1603 ble akita matagis (middels store bjørnehunder) brukt som kamphunder i Akita-regionen. Fra 1868 ble aktia matagis krysset med tosa og mastiffer. Dermed gikk de opp i størrelse, men den karakteristiske spisshundtypen gikk tapt. I 1908 ble hundekamper forbudt, men akita ble likevel bevart og forbedret som en stor, japansk rase. Som et resultat av det ble ni utmerkede eksemplar utnevnt som nasjonalsymbol i 1931.
Under 2. verdenskrig var det vanlig å bruke pels fra hund til militærklær. Politiet beordret at alle andre hunder enn schäferhund, som ble brukt av de militære, skulle konfiskeres. For å omgå ordren krysset noen rase-entusiaster sine hunder med schäferhund. Ved slutten av 2.verdenskrig var antallet akitaer drastisk redusert og de fantes som tre distinkte typer: 1) matagi akita, 2) kamphund-akita og 3) schäferhund-akita. Dette skapte forvirring i rasen. Mens rasen ble gjenopplivet etter krigen var Kongo-go av Dewa-linjen midlertidig svært populær. Mange akitaer fra Dewa-linjen, som viste påvirkning både fra mastiff og schäferhund, ble importert til USA av militært personell. Disse akitaene fra Dewa-linjen, som var intelligente og tilpasningsdyktige, fascinerte oppdrettere i USA, hvor linjen ble utviklet med økende antall oppdrettere og økt popularitet. Den amerikanske akitaklubben ble dannet i 1956 og AKC godkjente rasen i oktober 1972. På dette tidspunktet hadde imidlertid ikke AKC og den japanske kennelklubben avtaler som godkjente hverandres stamtavler, slik at det ikke var mulig å importere nytt blod fra Japan. Følgelig utviklet akitaen seg svært forskjellig fra de i Japan, opprinnelseslandet. De utviklet en unik type i USA som har holdt seg uforandret siden 1955. Dette i sterk kontrast til akita i Japan, som ble krysset tilbake med matagi akita for å gjenoppbygge den originale, rene rasen.

Helhetsinntrykk: Stor, kraftig bygget, velbalansert med mye substans og kraftig benstamme. Bredt hode formet som en stump kile, dyp snute, forholdsvis små øyne og stående ører som peker

forover og er som en forlengelse av nakkens bue. Dette er karakteristisk for rasen.

Viktige proporsjoner:

- Mankehøyde:kroppslengde er 9:10 hos hannhunder og 9:11 hos tisper
- Brystdybden er halve mankehøyden
- Lengden fra snutespiss til stopp:stopp til nakkeknøl = 2:3

Adferd/ temperament: Våken og oppmerksom, verdig og modig. **American akita kan vise intoleranse mot andre hunder, spesielt av samme kjønn.**

Hode: Massivt, men i balanse med kroppen. Fritt for rynker når avslappet. Sett ovenfra dannes en stump trekant.

Skalle: Flat og bred mellom ørene. Grunn pannefure.

Stopp: Godt markert, men ikke for bratt.

Nesebrusk: Sort, bred. Lite eller dårlig pigment aksepteres kun hos hvite hunder, sort foretrekkes alltid.

Snuteparti: Bredt, dypt og utfylt.

Lepper: Sorte, ikke hengende. Rosa tunge.

Kjever/tenner: Ikke runde, men brede, sterke og kraftige kjever. Sterke, jevne tenner. Komplett tannsett. (mangel av P1 og M3 tillatt). Saksebitt foretrekkes, tangbitt aksepteres.

Øyne: Mørkebrune, forholdsvis små, ikke fremtredende, nesten trekantede. Stramme og sorte øyelokksrender.

Ører: Stramt stående, små i forhold til hodet. Når øret trekkes forover skal spissen berøre øvre øyelokk. Trekantede, svakt avrundet i spissen, brede ved basen, ikke for lavt ansatt. Sett fra siden peker de forover over øynene i fortsettelse av nakkens linje.

Hals: Tykk og muskuløs, minimalt med løs halshud. Forholdsvis kort, gradvis bredere mot skuldrene. En uttalt nakkebue går harmonisk over i skallen.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftig benstamme. Rette sett forfra.

Skulder: Kraftig og muskuløs, moderat tilbakelagt.

Mellomhånd: Lett skråstilt (ca. 15°).

Poter: Kattepoter. Godt samlet med tykke tredeputer. Peker rett frem.

Kropp: Lengre enn høy. Huden ikke for tynn, heller ikke for stram eller løs.

Rygg: Horisontal.

Lend: Fast og muskuløs.

Bryst: Bredt, dypt og velutviklet. Godt hvelvede ribben.

Underlinje/buk: Moderat opptrukket.

Hale: Stor og godt behåret. Høyt ansatt og båret over ryggen eller mot flanken i en trekvart, hel eller dobbel krøll, alltid mot eller under rygglinjen. Hvis trekvart krøll skal tuppen gå godt nedover flanken. Kraftig og stor ved halefestet. Skal rekke til hasen. Stri, rett og tett pels, uten antydning til beheng.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Meget muskuløse, bredde og benstamme skal stå i forhold til forbena.

Lår: Kraftige, velutviklede. Parallelle sett bakfra.

Knær: Moderat vinklede.

Haser: Lavt ansatte, verken inn- eller utoverdreide.

Poter: Kattepoter. Godt samlet med tykke tredeputer. Peker rett frem.

Bevegelser: Kraftfulle, markdekkende med moderat steglengde frem og moderat fraspark. Bakbena beveges på samme linje som forbena. Ryggen sterk, stram og horisontal.

Pels:

Hårlag: Dobbel. Underull tykk, myk, tett og kortere enn dekkpelsen. Dekkpelsen rett, grov og står noe ut fra kroppen. Kort pels på hode, ører og nedre del av ben. Pelslengden på manken og krysset ca. 5 cm, som er noe lengre enn på resten av kroppen. Lengst og rikeligst pels på halen.

Farge: Alle farger som rød, fawn, hvit, osv. eller til og med tigret eller pinto. Klare og rene farger. Harmoniske tegninger, med eller uten maske eller bliss. Helhvite hunder har ikke maske. Pinto har hvit bunnfarge med store og jevnt plasserte flekker som dekker hodet og mer enn 1/3 av kroppen. Underullen kan ha annen farge enn dekkpelsen.

Størrelse:

Mankehøyde: Hannhunder: 66-71 cm
Tisper: 61-66 cm

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd.

- Manglende kjønnspreg
- Smalt eller snipete hode
- Manglende tenner (bortsett fra P1 og M3)
- Blå eller sortflekket tunge
- Lyse øyne
- Kort hale
- Inn- eller utoverdreide albuer
- All antydning av hårmanke og beheng
- **Sky eller sint**

Grove feil:

- For lite substans
- Lett benstamme

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller for sky
- Tydelige tegn på fysiske eller atferdsmessige defekter
- **Merle markeringer eller leverfarge**
- Helt eller delvis manglende pigmentering på nesebrusk
- Hengende eller kipører
- Over- eller underbitt
- Sigdformet eller ikke ringlet hale
- Hannhunder under 63,5 cm eller tisper under 58,5 cm

OBS: Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

De siste endringene er markert med fet skrift.